

Posudek bakalářské práce Tadeáše Kovaříka *Kůň v české frazeologii, příslovích a pohádkách (Příspěvek ke studiu jazykového obrazu světa)*

Tadeáš Kovařík zpracovává pojem ze sémantického okruhu označení zvířat s východiskem v teorii jazykového obrazu světa. Pojem kůň je v českém kontextu (jako ostatně i jinde) dosti exponován, kvantitativně i kvalitativně, a jeho jazykový obraz lze zkoumat na bohatém a rozrůzněném materiálu – co do časových období, komunikačních oblastí, typů textů i textových korpusů vytvořených podle různých kritérií. Autor se podle zadání soustřeďuje na to, co je nesporným jádrem tohoto obrazu, a využívá k interpretaci dat metodu verifikace konotací J. Bartmiňského.

Postupuje zcela v souladu se zadáním. Ocenit je potřeba jasnou linii a přehlednou strukturu práce (zejména v ústřední části zpracovávající frazeologii) i pečlivé nakládání s materiálem, poměrně bohatým. Také interpretace dat je uspokojivá – Tadeáš Kovaříkovi se vskutku podařilo nalézt a formulovat zajímavé aspekty jazykového obrazu koně v češtině. Závěrečná otevřená definice významu ukazuje, že úkol své bakalářské práce úspěšně naplnil.

Mé výhrady spočívají obecně řečeno v tom, že bakalářand nepřiliš obratně zachází s odbornou literaturou a nedokáže se dobře vyrovnat s teoretickými pasážemi své práce. Projevuje se to jednak v tom, že se neodvažuje formulovat vlastní text (ani příliš textu spojovacího) a v první, teoretizující kapitole pouze cituje nebo parafrázuje části zadaných studií; jednak do svého zkoumání neintegruje poznatky z relevantní (a doporučené) odborné literatury – přinejmenším by to měly být závěry stati J. Anusiewiczze o obrazu koně v polštině, K. Mosiolek-Kłosińskiej o antropocentrismu zvířecího lexika anebo aspoň užitečné teoretické pasáže z tematického frazeologického slovníku frazeologie E. Mrhačové. Kdyby byla tato literatura zohledněna, hodnota práce by znatelně vzrostla. Dále: Mnohé partie založené na výkladových a etymologických slovnících by bylo dobré redukovat, aby uvedené údaje byly vždy opravdu relevantní. Zajímavá kapitola o obrazu koně v Erbenových pohádkách působí poněkud izolovaně, postrádám propojení s předchozími zjištěními.

Jak už bylo řečeno, za nejzdařilejší pokládám 6. kapitolu, založenou na frazeologii – Jazykový obraz koně v češtině; oceňuji především to, jak se autorovi podařilo disparátní materiál strukturovat a interpretovat.

Jazyková úroveň práce je uspokojivá, autor zvládl techniku filologické práce, věnoval náležitou pozornost grafické úpravě i závěrečné redakci.

Text Tadeáše Kovařík splňuje nároky kladené na bakalářskou práci a doporučuji ho k obhajobě. Bude-li i ona uspokojivá, navrhuji klasifikaci stupněm „velmi dobře“.

Doc. PhDr. Irena Vaňková, CSc., Ph.D.
ÚČJTK FF UK Praha

V Praze 30. ledna 2013